

متن پرسش

با سلام و عرض ادب خدمت استاد عزیزم عبودیت و بندگی مطلق خدا در زندگی برای من بسیار اهمیت دارد. و بشدت از ریا و عمل برای غیرخدا متنفرم. اما نمی دونم هرچقدر می خوام در نماز نمی تونم اون اخلاص لازم رو داشته باشم!!! احساس می کنم باید به درستی اذکار نماز را ادا کنم تا دیگران اشکال نگیرند(چرا که من یک چهره دینی و الگو هستم و نباید بگذارم دیگران به من ایراد بگیرند در صورتیکه از این حالت احساس ریا می کنم و دچار افسردگی می شوم!) و از طرفی نمی شه نسبت به قرائت صحیح اذکار نماز بی تفاوت بود.(یک وسواس فکری)یعنی شیطان مرا بین یک دوراهی قرار داده که قدرت تمییز رو از من گرفته.توصیه شما برای من چیه؟البته من چندین بار با شما تماس داشته ام و انشاء نیت معصومیه دارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی، سلام علیکم: شما در حدّ خودتان با نیت رجوع به خدا نماز را اقامه می‌کنید و در حدّ وسع خود بدون تکلف الفاظ را به طور صحیح اداء می‌نمایید کاری به نظر مردم نداشته باشید، آرام آرام نور خدا بیشتر جلوه می‌کند و توجه شما به مردم به همان اندازه کم می‌گردد. انشاء الله. موفق باشید